

Vasilescu Valentin

! Partea a 2-a despre Maidanul de la Kiev (continuare la postarea de ieri).

9. Trecuseră 2 săptămâni de la dispersarea nefastă a protestatarilor de pe Maidan și mulți l-au criticat pe președintele Viktor Ianukovici pentru absența sa din țară într-o situație atât de tensionată. Cu toate acestea, Ianukovici a reușit să negocieze investiții chineze în economia ucraineană în valoare de 9 miliarde de dolari și să obțină sprijin politic. Vizita în Rusia s-a încheiat cu acorduri fără precedent cu Rusia, al căror efect economic pentru Ucraina s-ar fi ridicat la peste 40 de miliarde de dolari.

Washingtonul pierdea ultima șansă de a obține rezultatele dorite, de pe urma protestelor în masă. Zvonurile despre invazia a mii de tancuri, forțe speciale rusești și epurările iminente se fumaseră și deja deveniseră plictisitoare. Trebuia gândită o nouă provocare pentru a împinge oamenii să pună mâna pe instituțiile guvernamentale! Orice Maidan are nevoie să fie încălzit, hrănit constant cu emoții, știri alarmante care să mobilizeze oamenii din nou și din nou.

10. Americanii au decis să producă un fals decret prezidențial, de introducere a stării de urgență în Ucraina. Întrucât nimeni din opoziție nu știa cum arată un astfel de document, au început să se consulte cu foștii membri ai guvernelor ucrainene, în cel mai strict secret. Cu toate acestea, a existat o scurgere de informații. Pe 16 decembrie, un deputat al Blocului Iulia Timoșenko, Andri Kozhemyakin, a programat o conferință de presă și și-a pregătit uniforma de general general SBU pentru a anunța: unități ale armatei, formate din 80.000 de luptători se îndreaptă spre Kiev. Populația trebuie să se adune pentru a apăra Maidanul ! La ora 18.00, pe Maidan, una dintre figurile opoziției, nu liderii primului eșalon, care se temeau să-și păteze reputația, ci unul care inspira încredere, generalul r. Andri Kozhemyakin urma să vorbească la tribuna Maidanului și să anunțe că primise un document important. Așa cum s-a planificat, el citea un fals decret prezidențial, cu declararea unei mobilizări generale. Partidul de Regiunilor, de guvernământ a convocat urgent o ședință de informare a parlamentarilor și deja la ora 12.00 aceștia erau avertizați de falsul pregătit. Discursul lui Kozhemyakin a fost anulat și falsul decret prezidențial nu a fost făcut public.

11. În ultima lor încercare, opoziția a inițiat o joacă de-a moțiunea de cenzură cu demisia guvernului : au început să strângă semnături de la deputați pentru demisia guvernului, punându-și speranța în reprezentanți ai fracțiunilor de opoziție, ai Partidului Comunist din Ucraina și în cei neafiliați. Manevra a fost devaluată odată cu disponibilitatea șefilor opoziției de a plăti deputaților neafiliați o sumă impresionantă pentru o singură semnătură : un milion de euro. Serviciul filaj al Poliției ucrainiene a filmat livrarea de mărfuri pentru Ambasada Americană în Ucraina. Gențile deosebit de valoroase erau încărcate separat, într-un vehicul de colectare a valorilor, cu plăcuțe de înmatriculare ucrainene, în timp ce restul era încărcat în autoturismele ambasadei. Dacă în aceste genți erau salariile pentru personalul ambasadei, atunci se pare că era plătit în bancnote de un dolar. Misterul genților voluminoase este ușor de explicat dacă ne amintim că Maidanul avea nevoie nu doar de pâine și circ, ci și de salarii, diurne, bucătării de campanie, generatoare și multe altele. Mituirea deputaților neafiliați nu a rezolvat problema pentru că încă nu erau suficiente semnături. Întrucât unii deputați au refuzat categoric să semneze, opoziția a decis să-le falsifice semnăturile. În acest scop au încercat să folosească fișe vechi de prezență, cu semnături pentru a organiza un vot cu privire la demisia președintelui Radei Supreme, Vladimir Rybak. Deputații care semnaseră deja, au fost rugați să o semneze din nou, dar nu în aceeași ordine, ci pe primele și ultimele foi. Ideea părea una stupidă pentru că înșelăciunea putea fi dezvăluită după prezentarea moțiunii de cenzură în parlament. Dar s-a dovedit că nimeni din opoziție nu avea de gând să moțiunea la vot. Întrucât lista ar fi trebuit să fie afișată întâi la Maidan și anunțată astfel : iată sunt 226 de voturi pentru dizolvarea Cabinetului de Miniștri. Dar parlamentarii puterii nu ne dau voie să o votăm în parlament, așa că apelăm la dumneavoastră și vă anunțăm că vechiul guvern a căzut ! Ei bine, atunci, conform schemei deja binecunoscute, intra în funcțiune guvernul „tehnic” și

sprijinul acestuia din partea consiliilor regionale ale Ucrainei și ale altor țări. Planul a eșuat definitiv când liderul comunist Petro Simonenko, supărat pe opoziție pentru demolarea monumentului lui Lenin, a retras semnăturile deputaților comuniști de pe lista pentru demisia guvernului.

12. Este de remarcat faptul că la început Maidanul s-a dezvoltat folosind tehnologia lui Gene Sharp, tehnologia răsturnării non-violente a puterii. Oamenii ies în stradă protestând pașnic, dansând, cântând, totul este prietenos. Drept răspuns, autoritățile le aplică măsuri represive, oamenii se indignează și se adună și mai mulți nemulțumiți. Dar această tehnologie s-a izbit de una din caracteristici personale ale lui Ianukovici, care nu a făcut nimic. Poliția, Berkut și forțele speciale au primit comanda de a nu se opune protestatarilor sau de a ceda provocărilor. Au fost situații deosebite, în care oamenii legii au fost răniți, le-au fost rupte picioarele. Nimeni a primit arme, nu li s-a dat comanda să se apere, ba mai mult, erau pedepsiți dacă răneau protestatarii cumva sau ripostau. Apoi a fost o perioadă în care se părea că nu va mai fi nicio revoluție. Maidanul a început să se estompeze, se apropia Anul Nou, din ce în ce mai puțini oameni se adunau în fiecare duminică, iar Statele Unite au înlocuit echipa de strategii politici. Au schimbat tehnologia și imediat după Anul Nou au început să apară oameni uciși pe Maidan. Au găsit 3 oameni morți și au anunțat că au fost împușcați de lunetiștii forțelor speciale, adică au dat vina pe Ianukovici. Întreaga lume era indignată. Dar când s-a făcut autopsia, s-a dovedit că au fost uciși cu o armă cu țevă lisă, care nu este o armă de lunetist. În plus, Maidanul a fost filmat continuu de sute de camere și nimeni nu a văzut momentul în care au fost împușcați. După părerea deputatului Țariov, acești nefericiți au fost uciși în alt loc, iar cadavrele au fost pur și simplu aruncate acolo. Apoi a urmat atacarea Consiliului Suprem și ocuparea unei clădiri care aparținut Partidului Regiunilor, unde au murit două persoane. Primul era un paznic care a ieșit să negocieze și a fost imediat ucis. A doua persoană s-a sufocat cu fumul de la cocktail-urile Molotov, aruncate în încăperile clădirii. Ca răspuns, Berkut a intrat în ofensivă, protestatarii au fugit, a început panica. Forțele speciale au primit comanda de curățare a Maidanului. În acest timp liderii opoziției, Oleh Tyahnybok (președinte al partidului nationalist-Svoboda), Vitali Klitschko, Arseniy Yatsenyuk (fostul ministru de Externe în guverarea pro-occidentală Iușcenko și viitorul premier pus de Maidan) erau gata să fugă din țară. Klitschko avea două avioane alimentate, gata să decoleze.

13. În acele momente, telefonul suna permanent la administrația prezidențială. Sunau politicieni și șefi de guverne din Europa și SUA. Și au reușit. Berkut a primit comanda să se oprească. Canalul Inter TV a arătat cum s-a tras în luptătorii Berkut, fără ca atacatorii să se ascundă. Aproximativ 30 de militari Berkut au fost uciși și 84 au fost răniți în timpul nopții. Aceștia au primit ordinul să stea pe loc și să nu riposteze cu armele de foc. Șefii organelor de drept din regiunile vestice sunau constant la telefon, cu întrebarea: ne aprobați să folosim armele sau nu? Stăm în picioare și nu mai putem rezista. În aceași noapte, departamentele regionale ale Serviciului de Securitate (SBU) Ivano-Frankivsk, Lvov, Hmelnytsky au fost luate cu asalt. Departamentele regionale de poliție au fost și ele ocupate, cu tot cu depozitele lor de arme. Astfel, în timpul nopții au fost capturate aproximativ 3.000 de arme. Numai la Hmelnițk șeful SBU a apărut camera de arme, iar apoi a ordonat angajaților SBU să plece acasă, pe ușa din spate, cu armele personale și muniția. Șeful a rămas în sediu și a fost capturat de protestatari, cărora el însuși le-a sugerat că cel mai simplu mod de a-l livra la Kiev este cu avionul. Când l-au adus la aeroport, s-a dus la toaletă și nu l-au mai văzut. Astfel, războiul a început în Ucraina. S-a lansat scenariul iugoslav, conform căruia ar fi trebuit să aibă loc un război civil, devastare: aceeași diversitate de regiuni, diversitate de mentalități, aceleași proteste care au început cu bătaia studenților, năvălirea autorităților, același tractor strivind poliția. Același organizator. Conform scenariului iugoslav, la un miting de multe mii de oameni s-a creat ilegal un guvern tehnocrat ca să-l înlocuiască pe cel existent. Toată lumea își amintește cât de sângeros s-a încheiat acest scenariu pentru Iugoslavia. Ce consecințe a avut Maidanul? Pierderea Crimeei, a Donbasului, parte din Zaporojie și Herson, 500.000 de ucrainieni morți în războiul cu Rusia, 2 milioane de emigranți, infrastructura economică distrusă, orașe și sate devastate, etc. Ucraina trăiește exclusiv din subvențiile Occidentului, pînă cînd vor fi tăiate și acestea. Atitudinea populației Ucrainei de azi, mă îndreptățește să afirm că Maidanul și tot ce a urmat sunt

deplin meritate și au reprezentat o Revoluție, nu o involuție.